

ARNHEMSE SCOURANT.

DINGSDAG 13 JULI.

De prijs dezer Courant, die geregeld vijfmaal
's weeks wordt uitgegeven, en wel op Dingsdag,
Woensdag, Donderdag, Zaterdag en Zondag, is
f 5 in de drie maanden.

De prijs der Advertentiën is, van een regel, f 1.00, en voor elken regel daarboven, 25
centen, behalve 35 centen zegelregt, voor elke
plaatsing.

Teekenen des tijds.

Er doen zich in de maatschappijen der negentiende eeuw verschijnselen op, die niet kunnen nalaten, bij alle niet ten eenemale onnadenkende en niet-voorzorgende menschen de levendigste bezorgheid te wekken. Terwijl, van alle kanten, kunsten en wetenschappen met reuzenschreden vooruitgaan; terwijl dag aan dag nieuwe ontdekkingen worden gemaakt en de menschelijke geest zich gestaadig met nieuwe kundigheden verrijkt, — staat, als het scherpste contrast, daartegen over, dat de stoffelijke welvaart, het materiële bestaan der burgers, hoe langer zoo meer kwijnt en te niet gaat. In het bezit van krachten en hulpmiddelen, welke aan onze voorgangers ontbraken, met ruimer gezigtskring en meerdere kennis, staan wij in het materiële verre beneden onze vaders van honderd en tweehonderd jaren geleden. Eene les, wel geschikt, om onze trotschheid op de verdere onzer eeuw wat te temperen. Aan de eene zijde, de grootste ontwikkeling, vermeerdering van kennis en beter inzicht; aan de andere, het nijpendst gebrek en onmacht om te voldoen aan de eerste behoeften. Eén enkel ongunstig seizoen, één mislukte oogst, ééne veldvrucht, die de verwachting te leur stelt, — en de geheele maatschappij wordt geschokt; het staatsgebouw kraakt en daverd, en de regeringen rusten zich ten strijde tegen hare onderdanen. Ziedaar dan, waaraan het lot van volken en regeringen hangt! aan eene gunstige of ongunstige weersgesteldheid, aan de gezondheid of ongezondheid eener enkele plant! Welk vertrouwen kan men in eene maatschappij stellen, op eenen zoo broozen grond gevestigd? De gelijkenis van het gouden beeld met de leemen voeten is als voor onzen tijd geschreven. Onze maatschappijen lijden aan eene alerbedenklijkste kwaal. Alle levenskracht, alle sappen, die bestemd waren zich door het geheele ligchaam te verspreiden, en hunne werking tot in de uiterste ledematen te doen gevoelen, vloeijen naar één punt en en hoopen zich in één gedeelte op. Eén enkel deel voedt zich met wat voor het geheele organisme bestemd was. Hoe kan het anders, tenzij men spoedig en afdoende hulp aanbrengt, of eene

geweldige uitbarsting moet het gevolg zijn van een' dusdanigen onnatuurlijken toestand?

Hierbij komt een ander verschijnsel, dat het gevaar nog te dreigender en de uitbarsting des te zorgelijker maakt. Het is de onevenredige, in omgekeerde verhouding staande, ontwikkeling van den geest met de steeds afnemende en minder wordende gelegenheid ter voldoening aan de behoeften des ligchaams. Naar mate de maatschappij zich ontwikkelt, wordt bij de volken meer en meer het besef hunner mondigheid wakker; zij gevoelen meer en meer, dat zij staatsburgers, dat zij niet de dienaren der regeringen zijn, maar leden der volksgemeente, leden van het groote gezin, van hetwelk de bestuurders slechts de lasthebbers en de zaakwaarnemers zijn. Men begint een helderder, een klaarder inzicht te krijgen ten aanzien van den aard en het wezen van dat organisme, dat men Staat noemt. Men begint te begrijpen, dat de Voorzienigheid de volken, even als de individuen, niet bestemd heeft, om voortdurend, als minderjarigen of onder curatele gestelden, door de inzichten en naarde begrippen van anderen geleid te worden; dat de natuur, die aan elk eenen *eigenen* wil en een *eigen* begrip schonk, daardoor ook in den mensch de behoefte legde, om door dien *eigenen* wil, naar dat eigen begrip, geregeerd te worden; dat alle leden der staatsgemeente door de natuur bestemd en geroepen zijn, om deel te nemen aan en hunne stem uit te brengen over de aangelegenheden der gemeente, dietevens *hunne* aangelegenheden zijn. Dat bewustzijn kan noch wegredeneerd, noch met geweld onderdrukt worden, evenmin als men kan wegredeneren of met geweld onderdrukken, dat de mensch spijs en drank noodig heeft. Het eene is eene behoefte van den geest, gelijk het andere eene behoefte des ligchaams is.

Het besef van de regten, die de burger, als lid van den staat, heeft, is, in onze eeuw, van een onduidelijk en nevelachtig gevoel tot een duidelijk en helder bewustzijn geworden. Men strijdt niet meer over de behoefte, maar over het middel ter voldoening; men ontkent niet langer het beginsel, maar men twist over de toepassing, over den tijd wanneer, over de wijze, waarop het beginsel in werking zal komen. Doch met elken dag,

met elken stap, dien wij op de baan der ontwikkeling verder komen, wordt de eisch tot deelneming dringender en het uitstellen van het voldoen aan dien wensch moeilijker en gevaarlijker.

Voegt nu in uw geest die twee uiteenlopende rigtingen te zamen en gij zult beven voor de toekomst. Een steeds sterker wordende roep tot deelneming in de staats-aangelegenheden, welker regtmaticgheid gij niet kunt ontkennen, een drang, aan welken gij op den duur geen wederstand kunt en moogt bieden, — en terzelfder tijd een snel toenemende en schrikbarende achteruitgang in de uiterlijke waarborgen, die gij, om tot het staatsburgerschap toegelaten te worden, eischt. Er is niets, dat meer geschikt is, een volk te demoraliseren, dan wanneer het niet, dat ijver en arbeidzaamheid niet langer voldoende zijn, het gebrek te weeren en de armoede te voorkomen; dat behoefte aan de meest alledaagsche behoeften niet meer het gevolg is van eigen schuld of van eenen zamenloop van onvoorziene omstandigheden. Is het te verwonderen, dat de arme den in dien staat van doffe ongevoeligheid en wanhopige zorgeloosheid verzinkt, in welke alle vatbaarheid voor nedeljkheid en ordeljkheid te niet gaat? En deze is de toestand onzer hedendaagsche maatschappijen; langs deze helling dalen wij met steeds sneller wordende vaart af, en aan deze staatsburgers zien wij, in eene niet ver verwijderde toekomst, het lot der maatschappij toevertrouwd.

Wat de ziekte, die geheel Europa teistert, Nederland niet zoude verschoonen, was ligtelijk te begrijpen. Wanneer staten, waar de regeringen vooruitzien en zorgen, de kwaal niet konden ontgaan, — hoe zou Nederland er van zijn vrij gebleven, waar de regering niets vooruitziet en voor niets zorgt? Het Nederlandsche volk is een toonbeeld van geduld en berusting: maar men heeft zich toch misrekend, wanneer men meende, dat het zich rustig en zwijgend zou laten doodhongereren. De massa redeneert niet, maar zij gevoelt; wanneer het volk honger lijdt, maakt het oproer en plundert; de gewapende magt en de welgezinde burgerij komen tusschenbeiden; er worden eenige oproermakers, of ook wel eenige zeer onschuldige toeschouwers, gedood en verminkt, en daarop keert al-

les tot den gewonen toestand terug; de orde wordt hersteld, de belhamels worden gestraft en de goede burgerij beloond, totdat, bij eene volgende representatie, hetzelfde stuk met nieuwe decoratiën en nieuwe acteurs weder wordt ten tooneele gesteld. Inderdaad, dit is wel eene zeer *practische* manier van regeren, en zeer geschikt om het volk op de trefendste wijze van de voortreffelijkheid der gevestigde orde van zaken en van de zegeningen der hedendaagsche maatschappelijke orde te overtuigen!

Evenwel, wanneer de orde gestoord wordt, moet men wel soms tot het middel der wapenen zijne toevlugt nemen. Eene treurige waarheid en een hard verwijt voor onze eeuw, dat men zoo dikwerf tot een dergelijk middel zijne toevlugt moet nemen. Doch men vergisse zich niet: hoe krachtadig het middel zijn moge, — het zou, door herhaalde aanwending, wel eens veel van zijn vermogen kunnen verliezen en op den duur krachteloos bevonden worden, vooral, wanneer zij, die het middel toedienen, eens begonnen te beseffen, dat het hier inderdaad de *maatschappij* was, die ongelijk had, en dat de publieke orde eigenlijk *wan-orde* was. En wanneer u dat eenige middel ontvalt, — waarmede zult gij u dan dekken, Maatschappijen der negentiende eeuw?

De quaestie van het pauperismus overschreept alle anderen. Alle politieke verschillen verdwijnen voor den roep om het dagelijksch brood. Het is thans niet meer de hoofdvraag, hoe de rijkdommen voortgebracht en verbruikt, maar, bovenal, hoe zij, op de beste wijze, ten meesten nutte van het algemeen, *verbreid* zullen worden, zoodat elk zijn deel krijgt en de levenssappen, door het gansche lichaam stroomende, hunnen weldadigen, opwekkenden invloed alom verspreiden. Het is eene moeilijke, maar eene schoone, taak voor de staatsmannen onzer eeuw, eene levensquaestie voor onzen tijd; eene taak, daarenboven, die hare belooning in zich draagt: of welke grootere voldoening zou eene regering kunnen smaken, dan die, van de paria's onzer staten tot degelijke, welvarende, verlichte burgers opgeleid te hebben?

Buitenslandsche berigten.

POLLEN.

Krakau, 1 juli. De bekende boerenkoning *Szela*, die in den opstand van het vorige jaar in Galicie eene zoo vreemde rol heeft gespeeld en, ter zake van talrijke bezwaren beschuldigd zijnde, zich vrijwillig voor het gerecht stelde, is te Tarnow geoordeeld en van alle beschuldigingen vrijgesproken.

ITALIE.

Van de Italiaansche grenzen 5 juli. In Rome nadert eene crisis spoediger, dan men zulks in de laatste dagen had kunnen verwachten. Even als doorgaans in ernstige oogenblikken loopen, er de verrassendste geruchten rond. Zoo wil men zelfs in eenige kringen weten, dat *Pius IX.*, aan het welslagen van zijne hervormingsplannen wanhopende, besloten had, van de pausselijke waardigheid afstand te doen en zich in een klooster terug te trekken, tot welk einde hij zijnen broeder, den graaf *Mastai*, uit Singaglia naar Rome heeft doen ontbieden. Men houdt dit bericht intusschen voor zeer onwaarschijnlijk. Het

is echter buiten kijf, dat er te Rome belangrijke gebeurtenissen op handen zijn. De reactionaire partij maakt toebereidselen tot beslissende stappen, om het verloren terrein te herwinnen, terwijl de partij van vooruitgang besloten heeft, deze pogingen krachtadiglijk tegen te gaan.

Op den 29sten juni had er eene vergadering plaats van de leiders der partij van vooruitgang, welke eene petitie aan den paus rigtten, om hem aan te wijzen, hoe ver hij, zonder kwetsing zijner pausselijke waardigheid, in zijne hervormingen kon gaan, en om hem aan te raden, zich geheel in de armen der volkspartij te werpen. Deze petitie is ter onderteekening naar alle oorden des rijks rondgezonden geworden, om haar dan in plegligen optogt den paus aan te bieden. De reactionaire partij heeft daarentegen eene petitie ter onderteekening in omloop gebracht tegen de opening der *Ghetto's*.

DUITSCHLAND.

Vet Silezië, 28 juni. De koning der Nederlanden heeft, bij zijne overige bezittingen in Silezië, na langdurige onderhandelingen van hoogstdezelv's geheimraad *Tilling* te Heinrichau met de stad Munsterberg, de aan deze toebehoorende goederen *Reindorfel*, *Viehöfe* en *Dyringsgut* voor 160,000 Thlr. aangekocht. (A. A. Zig)

PRUISSEN.

Keulen, 30 juli. Een raadselachtig geval van vergiftiging houdt de publieke aandacht der bevolking van Munchen bezig. Den 31sten juli trad een hoogbejaard vrouwspersoon een winkel binnen, om likeur te koopen. Het jeugdige winkelmeisje gaf het verlangde aan de eischeresse; na eenige minuten, echter, keerde de oude vrouw terug en begeerde eene andere soort van likeur, voorgevende, dat de ontvangene niet de bedoelde was. Ten einde het meisje te overtuigen van de vergissing, verzocht zij hetzelfde de uitgereikte likeur maar eens zelf te proeven. Nauwelijks had het meisje zulks gedaan, of het zakte onmagtig inéén. De toegeschotene geneesheeren hadden alle moeite, om het leven van het jonge meisje vooreerst van oogenblikkelijk gevaar te redden; de oude vrouw moet zich in allerijf uit de voeten gemaakt hebben en men is zeer gespannen, welk resultaat het geregtelijk onderzoek dezer geheimzinnige zaak zal opleveren.

ENGELAND.

Londen, 9 juli. De koningin en prins *Albert* zullen eerlang een zeetogte doen rondom de kusten van Engeland en Schotland. Op dien togt zouden zij de Orkneysche, Schotlandsche en Hebridsche eilanden bezoeken, wier bewoners nimmer nog een Engelsch soeverein in hun land gezien hebben.

— De *Courier van Inverness* deelt mede, dat de Koningin eene maand ongeveer in de hooglanden van Schotland zal doorbrengen. Zij zal *Inverness* bezoeken, dat, sedert 286 jaren, geen soeverein zijne poorten heeft zien betreden.

— Berigten van de Kaap de Goede Hoop, loopende tot 6 mei, melden, dat de Kaffer-oorlog waarschijnlijk nog in ettelijke maanden niet zal zijn ten einde geloopen. *Sir Henry Pottinger* bevindt zich nog steeds op de grenzen met zijne troepen, die, naar men zegt, zeer moedeloos zijn. De gouverneur dacht, dat de oorlog door zijnen voorganger schier ten einde gebracht was; maar dit is nog geenszins het geval en bovendien is de kas ledig, terwijl de oorlog reeds eene aanmerkelijke som uitkost heeft.

FRANKRIJK.

Parijs, 8 juli. De ministerraad heeft zich met de vraag bezig gehouden of er redenen aanwezig waren, om de uitlevering van den heer *Pellapra* aan te vragen. Men verzekert, dat de ministers tot het besluit zijn gekomen, om alvorens daaromtrent bepaald te beslissen, de uitslag der eerste zittingen van het Hof der Pairs af te wachten.

Op het requisitoir van den procureur-generaal, heeft de kanselier bevestigd, dat er een bevel van inhechtenis-neming tegen den heer *Pellapra* zal uitgevaardigd worden. Deze acte is de grondslag van de procedure, welke, bij verstek, tegen dezen beschuldigde zal gevoerd worden.

— Heden hebben de debatten in de zaak *Cubières* voor het Hof der Pairs eenen aanvang genomen. Een talrijk publiek was hierbij tegenwoordig, doch tegen de gewoonte waren ditmaal geene vrouwen toegelaten. Na de beantwoording van de gewone vragen aan de beschuldigten, waarbij onder anderen de heer *Teste*

verklaarde, dat hij al zijne waardigheden en titels aan den koning overgegeven had, werd de acte van beschuldiging voorgelezen, waaraan wij de volgende bijzonderheden ontleenen.

Omstreeks het einde van 1846 stelde de heer *Parmentier* tegen verscheidene leden van eene vennootschap, waartoe hij behoorde, en voornamelijk tegen den luitenant-generaal *Cubières*, een' eisch in, en legde hierbij den 30sten april 1847 verscheidene brieven over, welke tusschen hem en den generaal *Cubières* over 1842 tot 1845 gewisseld waren, waaruit blijkt, dat *Cubières*, tot het verkrijgen van de bergmijn van rols-zout te *Gouhenans*, zich verstaan had met den heer *Parmentier*, ten einde door middel van geld den steun van den minister van openbare werken te verkrijgen; dat deze misdadige handel gesloten en ten uitvoer gebracht was.

De heer *Parmentier* stemde toe, dat zoodanig de schijnbare zin was dier brieven, maar hij beweerde, dat er geene omkoopning beproefd, noch plaats gehad had; dat *Cubières* door middel van briefwisseling, zich slechts van aanzienlijke geldswaarden, aan de vennooten toebehoorende, had willen meester maken. Ten einde de onzekerheid, ten deze opzichte, op te heffen, treedt de acte van beschuldiging in een verhaal der daadzaken en in een uitvoerig onderzoek van de be-noemde briefwisseling en komt tot het resultaat, dat de generaal *Cubières* en de heer *Pellapra* zich schijnen verstaan te hebben omtrent het plan, om zich de hantol een misdadig oogmerk toegeëigene gelden toe te eigenen. De toon der brieven van den laatste toonde zulks aan. Omtrent het werkelijk plaats hebben van de omkoopning, kon de heer *Cubières* den heer *Parmentier* niet misleiden; de heer *Pellapra* konde den heer *Cubières* niet bedriegen en de correspondentie mist alle mogelijke verklaring, indien de daadzaken, waarop zij steunt, niet wezenlijk plaats gehad hebben. De heeren *Cubières*, *Parmentier* en *Pellapra* hebben in hun verhoor getracht zooveel mogelijk de thans tegen den minister van openbare werken aangevoerde beschuldiging af te weren. Terwijl de heer *Parmentier* de correspondentie openbaar maakte, schreef hij tevens aan den heer *Teste*, dat hij nooit aan zijne omkoopning geloofd had. Maar de correspondentie zelf is in strijd met deze verklaring en geeft belangrijke aanwijzingen van schuld bij den heer *Teste*. De brieven zijn niet vrijwillig openbaar gemaakt, maar bij gelegenheid van het proces, en zij bevatten vertrouwelijk medegedeelde geheimen; ook zijn zij in geenen vijandigen geest tegen den heer *Teste* geschreven, maar trachten, integendeel, zooveel mogelijk de omstandigheden te verzachten. Derhalve kon men van de schuld der omkoopers eene gevolgtrekking maken tot de schuld van den minister. In de handelingen van dezen vindt men, te gelijkertijd, het bewijs van de schuld en de bevestiging van al de bezwaren, die ten laste van de drie overige beschuldigten zijn. Derhalve worden de heeren *Cubières*, *Parmentier* en *Pellapra* beschuldigd van in 1842 door aanbiedingen, giften en geschenken den minister van openbare werken omgekocht te hebben, om de concessie van eene zoutmijn te verkrijgen, en de heer *Teste*, pair van Frankrijk, van als minister van openbare werken aanbiedingen, giften en geschenken aangenomen te hebben om eene daad, tot zijne betrekking behorende, maar aan geene geldelijke bezeldiging onderhevig, te hebben bedreven, de beide eersten, de heeren *Cubières* en *Pellapra*, bovendien van ter zelfder tijd door middel van bedriegelijke praktijken en door het doen onttaan van de vrees voor eene hersenschimmige gebeurtenis, zich fondsen, bestemd tot omkoopning, te hebben doen toekomen door de maatschappij van *Gouhenans* en van langs dezen weg oplichting of poging tot oplichting bedreven te hebben.

Parijs, 9 juli. Gisteren heeft het Hof der Pairs, op het einde der zitting, bij arrest, de inhechtenis-neming van den heer *Pellapra* bevolen.

Indien de heer *Pellapra* na een dubbel tijdsverloop van 10 dagen niet verschijnt, zal hij weerspannig aan de wet verklaard, zullen al zijne goederen onder sequester gesteld, en zal een vonnis over de tegen hem ingebrachte beschuldiging uitgesproken worden.

De zitting van het Hof der Pairs werd heden, even als gisteren, door een talrijk publiek bijgewoond. De zaak had eene nieuwe belangrijkheid verkregen ter gevolge van nieuwe bescheiden, welke door den heer *Marrast*, hoofdredacteur van de *National*,

ren overgelegd, welke, naar het schijnt, den heer *Teste* bezwaren.

De heer *Marrast*, in deze zitting ondervraagd zijnde over de wijze, hoe deze bescheiden in zijne handen gekomen waren, verzocht het stilzwijgen hierover te mogen bewaren. De bewuste stukken werden vervolgens voorgelezen. In het algemeen strekten zij tot verbetering der positie van den generaal *Cubières*, maar verergerden die van den heer *Teste*. Vooral een brief van den generaal aan den heer *Pellapra*, gedateerd van 3 mei 1846, had eene ongunstige strekking voor den minister, welke onder den naam van *M. . .* aangeduid werd, en waarin de schrijver het betrouwt, dat hij zich ligtvaardiglijk tot de bedoelde stappen heeft laten overhalen. Door onbeschaamde eischen gedrongen, zoude hij gaarne de sommen, welke op eene gebiedende wijze van hem gevorderd werden, betalen, indien hij ze schuldig was, of indien er sprake was van eene dienst te bewijzen; maar hij zal met alle kracht aan deze schandelijke eischen weerstand bieden.

Hierna ging de voorzitter over tot het ondervragen der beschuldigten. De ondervraging van den generaal *Cubières* was zeer belangrijk, daar de gegevene antwoorden duidelijk te kennen gaven, dat eene aanzienlijke som, ten minste volgens de betuiging van den heer *Pellapra* aan den generaal, door den heer *Teste* was aangenomen. Ook erkende de generaal de gegevene bijzonderheden in de briefwisseling, ten minste voor zoo ver deze van hem afkomstig waren, voor naauwkeurig. De heer *Teste*, welke door de gegevene antwoorden de bezwaren ten zijnen laste zag vermeerderen, verklaarde zijne verantwoording tot zijne verdediging te zullen uitstellen, daar zij eene uitvoerige wederlegging vereischten.

Bij het vertrek van den post duurde de zitting nog voort.

Heden liep het gerucht, dat de drie beschuldigten in hechtenis zouden gesteld worden.

— De heer *Teste* heeft in de volgende bewoordingen zijne waardigheid en titels afgelegd:

»Sire! Ik ben aan U. M. voor de gehechtheid, waarvan ik U. M. zoovele bewijzen heb trachten te geven, de waardigheid van pair van Frankrijk verschuldigd, zoowel als de eer, om als president zitting te nemen in de hoogste vergadering des koninkrijks.

Morgen zal ik mij aan een plegtig onderzoek onderwerpen, met het stellige bewustzijn, dat het zal afloopen, zonder dat ik eene mijner aanspraken op de algemeene achting en de Uwe zal verliezen. Maar een pair van Frankrijk, een magistraat, die het ongeluk heeft eene beschuldiging van omkoopning door te staan, is het aan zich zelven verplicht, het vertrouwen van den vorst, die hem deze dubbele onderscheiding waardig heeft gekeurd, te herwinnen.

Ik stel in de handen van U. M. mijn ontslag uit de waardigheid van pair van Frankrijk en die van president bij het hof van cassatie, ten einde mij in de op handen zijnde debatten alleen met mijne onschuld te dekken."

BELGIE.

Brussel, 30 juli. Na hetgeen wij ten aanzien van het voorgevallene met den baron *de Behr* te Konstantinopel medegedeeld hebben, berigten wij thans, dat de Porte geantwoord heeft, dat er geene reden bestond, om de gevraagde voldoening te verleenen, 1°. omdat de twist van den baron was nitgegaan, en 2°. omdat niets zijn diplomatisch karakter aantoonde en de *Armenier* bij gevolg niet heeft kunnen weten, met wien hij te doen had. Ten gevolge van dit antwoord, had de heer *de Behr*, op den 21sten eene langdurige conferentie met den grootvizier gehad en daar heeft hij, naar men verzekert, om zijn paspoort gevraagd.

Binnenlandsche berigten.

Rotterdam, 25 juli. In de vergadering der provinciale staten van Utrecht, op jl. woensdag gehouden, heeft een zonderling incident plaats gevonden, ter gelegenheid van de stemming ter benoeming van een lid voor de Staten-Generaal. Er waren 36 leden tegenwoordig; de gouverneur (als president) had voorsaf verklaard, zich van medestemming te zullen onthouden. Maar bij de opening van de stembus vond men 37 briefjes. Er werd voorgesteld, deze geheele stemming nieig te verklaren, doch de vergadering besloot, met 25 tegen 11 stemmen, dat men

het voorgevallene eenvoudig als een vergissing zoude beschouwen, die tot den nitslag niets afdeed, daar toch niemand eene volstreckte meerderheid had verkregen en eene tweede stemming dus noodig zoude zijn. — Dienvolgens had de tweede vrije stemming plaats, waarbij nu 36 briefjes werden geopend. Doch ook nu was er nog geene volstreckte meerderheid. Eindelijk, bij eene derde stemming, werd het afstredend lid, de heer *Kien*, herkozen met 19 stemmen; 17 stemmen hadden zich op den baron *d'Abbling van Giessenburg* vereenigd.

Middelburg, 8 juli. In de vergadering der provinciale staten van Zeeland, van heden, is tot lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal herkozen de heer *mr. A. J. Egter van Wissekerke*, met 31 van de 45 stemmen. De overige stemmen waren over verscheidene personen verdeeld.

Zwolle, 8 juli. Eergisteren had hier ter stede de eerste vergadering plaats van de provinciale staten deser provincie, in welke *J. C. baron van Haersolte tot Haerst*, afstredend lid van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, als zoodanig herkozen is met 32 van de 60 aanwezige stemmen. Bij de stemming hadden jhr. *C. M. Storm van 's Gravesande* 11, *mr. J. Cornelissen* en *mr. L. J. Rietberg* ieder 2, en verscheidene anderen ééne stem op zich vereenigd. Er waren 4 briefjes van onwaarde en 3 in blanco bij. De twee afgetredende leden van gedeputeerde staten zijn beiden herkozen geworden.

Arnhem, 12 juli. De *Kölnische Zeitung*, dd. 10 juli, geeft, in een zeer opmerkelijk hoofdartikel, met het opschrift: »*Hollands toestand*», eene zeer getrouwe schets van den tegenwoordigen stand van zaken in Nederland. Wij nemen daaruit, tot proeve, hoe het buitenland onze regeerders beoordeelt en welke verwachtingen hetzelve koestert nopens onze toekomst, het slot over:

»Niet te midden van bloedige onlusten zal Holland (Nederland) nieuwe wegen voor onze nijverheid openen; niet onder een ministerie, hetwelk de belangen des lands verwaarloost, zullen onze handelsbetrekkingen met Holland goede vruchten dragen. Alleen politieke en maatschappelijke vooruitgang, welke de zekerste waarborgen voor rust, orde en eene krachtige, algemeene ontwikkeling aanbiedt, kan ons een geruststellend, hoopvol blik op onze innige betrekkingen schenken. Niet bloot de menigte schepen, welke te Amsterdam en Rotterdam binnenloopen, of van daar uitgaan, kan ons tot maatstaf dienen van het gewigtige en uitgebreide des Hollandschen handels; wanneer de waarborgen van deszelfs inwendige rust ontbreken, de innerlijke raderen van deszelfs welvaart niet meer geregeld hunne dienst doen, dan kunnen wij het verval des lands met zekerheid voorspellen. Eene halve eeuw van despotismus over Nederland zou het gelijk maken aan den oceaan (*würde es dem Meere gleich machen*).

»Men vrage niet meer, waarom wij zoo grootelijks deelnemen in Hollands lot: de hoog gestegen schuld, de verderfelijke te-korten, de kwijting des handels mogen van den achteruitgang getuigen, waaraan Holland sedert 1830 lijdt en mogen bewijzen, of wij al dan niet overdrijven en of onze vrees voor Hollands toekomst, — dat het, namelijk, in een levenlozen vrede wegwijnen, of bij noodlottig bestuur zijne welvaart zal inschieten — gerogvaardigd is!"

— Op den 14den en 15den augustus eerstkomende zal het derde Nederrijnsch-Nederlandsch zangersfeest alhier gevierd worden, het eerste feest van dien aard in Nederland. Liefhebbers van de vocale muziek en vooral zij, die het eerste en tweede dezer feesten te Cleve bijgewoond hebben, zullen kunnen beseffen, welk een zeldzaam genot het aanstaande feest aanbiedt, daar aan hetzelfde zullen deelnemen tusschen de 600 en 700 zangers, dus ruim de helft meer dan vroeger, en zangvereenigingen uit Nederland, van *Amsterdam, Arnhem, Delft, Dordrecht, 's Gravenhage, Nijmegen, Rotterdam, Tiel, Utrecht, en Zwolle*, uit Duitschland, van *Barmen, Cleve, Creveld, Dusseldorf, Elberfeld, Emmerik, Keulen, Wesel, Xanten, Rees* en *Bocholdt*.

Voor de keurigheid der uitvoering en de goede orde strekken tot waarborg de beide vorige feesten en de bekende talenten der directeurs van de verschillende zangvereenigingen, die, ieder aan het hoofd hunner zangers en onder eigene banieren, met geene andere dan geoevende leden tot het feest opkomen, om alleen die zangstukken uit te voeren, welke reeds lang te voren daarvoor bestemd en bestudeerd waren, terwijl de gezamenlijk te zingen stukken voor dit feest zullen worden gedirigeerd door de heeren professor *L. Bischoff* uit *Wezel* en *C. Wilhelm* uit *Crefeld*.

Het ruime nieuwe gebouw buiten de Velper barrière, alhier, in weinige weken als het ware uit den grond getooverd, en ook bepaaldelijk voor zulke groote vereenigingen ingerigt, zal ruim 3000 menschen kunnen bevatten.

De prijs voor de bijwoning van het feest is, voor ieder persoon, gedurende de beide feestdagen *f*3; voor ééne dag *f*2, terwijl degene, die van een

toegangkaartje voor de beide feestavonden voorzien zijn, daarenboven de repetitie op den 13den augustus, des avonds, en die op den 14den augustus, des morgens, zullen kunnen bijwonen, tegen betaling van 50 cents voor iedere derzelve.

Het schijnt dan ook, dat dit feest de belangstelling van velen heeft getrokken; want de eigenaren der onderscheidene groote hôtels en logementen hebben door de veelvuldige aanvragen bereids maatregelen moeten nemen, om de vreemdelingen te kunnen ontvangen.

Moge het weder, zooals te verwachten is, gunstig zijn, dan zal dit feest, te midden van de schoonste omstreken van ons vaderland, gewis eene der aangenaamsten zijn, welke in Nederland kunnen gevierd worden.

— Heden vernemen wij weder — en verzoekt men ons, dit te berigten, waaraan wij bij deze voldoen — dat de heer *Willemsen*, roomsch-katholiek pastoor en priester alhier, niet benoemd zou zijn tot aartspreester van Gelderland.

PROVINCIALE STATEN VAN GELDERLAND.

Zitting van donderdag 8 juli 1847.

Bij het oplezen der namen waren afwesig, uit de ridderschap, de heeren *van Nagell van Ampsen, van Ranzow, van Randwijck, en van Balveren*.

Uit de steden, de heeren *W. Coops, Hummelinck, H. J. Op ten Noort*.

Uit de eigenerfden, de heeren *W. van Dietzhuizen* en *N. G. Francken*.

Na het gebed worden de notulen der vergadering van gisteren gelezen en goedgekeurd.

De voorzitter doet voorlezen de bewijsstukken, vroege door den heer *Pallandt van Barlham* bijgebracht en eene nadere verklaring van den burgemeester van Hummelo, betrekkelijk de inwoning van genoemden heer in die gemeente. Door niemand eenige aanmerkingen op de alsoo aangevulde bewijsstukken gemaakt wordende en tot de toelating van dien heer besloten zijnde, wordt hij binnengeleid, legt den eed bij handtasting af en neemt zitting.

De heeren *van Troijen, J. Thooft, L. A. J. W. Sloet, Bijleveld, F. S. Op ten Noort* en *Haverkamp* maken verschillende aanmerkingen op het verslag, door gedeputeerde staten opgemaakt en aan de leden rondgedeeld; daarbij wordt onder anderen aangewezen, dat verschillende misstellingen in hetzelfde zijn ingeslopen en inlichting gevraagd over onderwerpen, daarin voorkomende.

De heer waarnemend-gouverneur beantwoordt ieder dezer sprekers afzonderlijk en geeft de toezeggingen: a. dat morgen ter inzage zullen worden nedergelegd de koninklijke besluiten, waarbij algemeene voorschriften over het beheer der provinciale geldmiddelen zijn gegeven en laatstelijk aan den betaalmeester, den heer *grave van Ranzow*, dat beheer is opgedragen; b. dat in het volgende jaar de door gedeputeerde staten verleende subsidiën voor wegen in het verslag niet te samen, in ééne som, maar specifiek zullen worden vermeld.

Aan de discussiën, welke door de antwoorden van den heer waarnemend-gouverneur worden te weeg gebracht, nemen mede deel de heeren *J. A. J. van Pallandt, Lulofs, van Nispen van Sevenaer* en *L. C. J. van Nispen*.

Daarna worden de volgende verslagen uitgebragt: 1°. door den heer *Fischer Bouricius*, over het aanzoek, om eene bijdrage voor de wedrennen, te Arnhem te houden.

De commissie stelt voor, daartoe voor het jaar 1848 uit de provinciale geldmiddelen toe te staan, *f*300 en wel:

a. *f*200 als premie voor het beste span Geldersche paarden.

b. *f*100 als premie voor het beste moederpaard met veulen, beiden van Geldersch ras.

Wordt besloten, dit verslag ter griffie neder te leggen en ter beraadslaging aan de orde te stellen voor de vergadering van zaterdag 10 juli 1847.

2°. door den heer *W. van Lijnden*, op het voorstel van gedeputeerde staten, tot het verleenen eener bijdrage voor den grindweg van *Elst* naar *Heteren*.

De commissie stelt voor, daartoe *f*2000 toe te staan.

Dit verslag wordt ter griffie nedergelegd en aan de orde gesteld voor aanstaanden zaterdag.

3°. door den heer *G. W. van Zuylen van Nieuvelt*, op het adres van den raad der stad *Harderwijk*, verzoekende eene jaarlijksche bijdrage tot de rente-betaling en aflossing op de geldleening, voor den straatweg langs de *Zuiderzee*.

De meerderheid der commissie acht het beginsel gevaarlijk, om, voor eenmaal daargestelde werken, subsidiën te verleenen en stelt voor het gedane verzoek af te wijzen.

Het verslag wordt ter griffie nedergelegd en zal nader ter beraadslaging aan de orde worden gesteld.

4°. door den heer en *mr. J. Thooft*, over het voorstel van gedeputeerde staten, tot het verleenen eener bijdrage aan den polder van *Culemborg*, voor den weg van *Culemborg* naar de *Sonsbrug*.

De commissie stelt voor eene bijdrage van *f*1400 te verleenen.

Het verslag wordt ter griffie nedergelegd en zal nader aan de orde worden gesteld.

5°. Door den heer *J. H. van Maanen*, over het adres van den heer *F. van Brakell tot den Eng*, betreffende de verbetering van het paardenras en de aanmoediging der paardenfokkerij. De commissie acht

